

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Nadejda Toma, Petru Moraru,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sîrbu Valeriu și de avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatei Caceanji Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 31 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Caceanji Elena Mihail,

născută la 24.12.1981, originară și domiciliată pînă la reținere în s. Vișniovca, r-nul Cantemir.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 04.10.2013 - pînă la 03.08.2014 (instanța de fond);

2. de la 02.09.2014 - pînă la 31.03.2015 (instanța de apel);

3. de la 03.06.2015 - pînă la 15.07.2015 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 13 august 2014, Caceanji Elena a fost condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femeii de tip închis, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Caceanji Elena, în prima jumătate a lunii ianuarie 2013, aflîndu-se în com. Vișniovca r-nul Cantemir, acționînd împreună și de comun acord cu alte două persoane, cauza penală în privința căroră a fost disjunsă într-o procedură separată,

urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, fără consimțământul persoanei, prin înșelăciune, profitând de poziția de vulnerabilitate a victimei, sub pretextul angajării la lucru bine plătit în Federația Rusă, a recrutat-o pe cet. Stamboliu Galina, pentru a se deplasa în acest scop în Federația Rusă.

Ulterior, la data de 19 ianuarie 2013, urmărind scopul realizării intențiilor sale infracționale, privind exploatarea sexuală comercială a persoanei, acționând împreună și de comun acord cu cele două persoane, au organizat transportarea lui Stamboliu G. în or. Samara, Federația Rusă, cu automobilul de model „Land Rover”, cu n/î CA 1077 CT, condus de către aceștea, unde, Stamboliu G., a fost adăpostită într-un apartament din localitatea respectivă și ținută sub supraveghere, în vederea organizării practicării prostituției în stradă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Dudulica L. în numele inculpatei Caceanji E., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu reîncadrarea acțiunilor de la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal la cele ale art. 220 alin. (1) Cod penal și stabilirea unei pedepse mai blânde, sub formă de amendă.

În argumentarea apelului, a invocat că:

- probele examinate în instanța de judecată nu au demonstrat vinovăția inculpatei în cele incriminate;
- Caceanji E. a recunoscut parțial vinovăția și consideră că urmează să fie pronunțată o hotărâre legală;
- lipsește fapta prejudiciabilă săvârșită și respectiv componența infracțiunii, stipulată de legea penală privind atragerea inculpatei la răspunderea penală pentru infracțiunea incriminată;
- vina inculpatei în comiterea infracțiunii de trafic de ființe umane nu a fost demonstrată, iar instanța de judecată a dat o apreciere arbitrară probelor învinuirii în prezența unor divergențe neînălțurate;
- în acțiunile inculpatei lipsesc elementele componente ale infracțiunii incriminate, mai mult ca atât, nu a fost stabilit și demonstrat scopul ca element calificativ obligatoriu și metoda de comitere a infracțiunii;
- pentru aceleași acțiuni, Samohvalov L. a fost condamnat de către aceeași instanță în baza art. 220 alin. (2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 31 martie 2015, a fost admis apelul declarat de avocat în numele inculpatei Caceanji E.,

casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Caceanji Elena a fost condamnată în baza art. 165 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal la 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii de către Caceanji El. a infracțiunii prevăzută de art. 165 alin. (1) Cod penal, *traficul de ființe umane*, adică, recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, și a conchis că instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatei se încadrează în prevederile art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, nefiind apreciate probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Astfel, instanța de apel a conchis că învinuirea adusă de organul de urmărire penală precum că Caceanji E. ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal nu s-a demonstrat, din care motiv urmează a fi exclus calificativul „săvârșit de mai multe persoane”, deoarece în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că Samohvalov L. și Nicolăița Ig., care ar fi săvârșit infracțiunea de trafic de ființe umane în privința părții vătămate Stamboliu G. împreună cu Caceanji E., au fost învinuiți de către organul de urmărire penală, pentru comiterea acelorași acțiuni, în aceleași circumstanțe împreună cu Caceanji E., însă acțiunile lor fiind încadrate în baza *art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal*, or în privința lui Samohvalov L. a fost pronunțată sentință de condamnare la 25.06.2014, iar în privința lui Nicolăița Ig. a fost emisă ordonanță de punere sub învinuire din 14 decembrie 2014 în baza aceluiași articol.

Totodată, instanța a constatat că, Samohvalov L. și Nicolăița Ig. nu au cunoscut despre intențiile infracționale ale lui Caceanji E. privind traficul de ființe umane prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate a lui Stamboliu G., ceea ce denotă, că traficul de ființe umane a părții vătămate Stamboliu G. a fost săvârșit doar de Caceanji E.

Instanța a apreciat critic argumentele inculpatei privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu

au fost stabilite motive de a fi puse la îndoială declarațiile părții vătămate, care nu avea nici un motiv neîntemeiat s-o învinuiască pe Caceanji E., precum și declarațiile martorilor, care în cumul, dovedesc cu certitudine că inculpata a comis anume infracțiunea imputată, iar faptul că aceasta nu-și recunoaște vinovăția, nu constituie temei pentru pronunțarea unei noi hotărâri și recalificarea faptei în baza art. 220 Cod penal, dat fiind că din materialele cauzei și probelor administrate, s-a dovedit vinovăția ei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) Cod penal.

Astfel, au fost respinse afirmațiile avocatului referitor la faptul că acțiunile inculpatei Caceanji E. urmează a fi reîncadrate în prevederile art. 220 alin. (1) Cod penal, deoarece inculpata a profitat de poziția de vulnerabilitate a părții vătămate, care din start i-a comunicat că nu are surse de existență, intenționat înșelînd-o, propunîndu-i să o ajute să plece în Federația Rusă.

În acțiunile lui Caceanji E. sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) Cod penal, care sunt formate din două categorii de acțiuni și anume: recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, iar cea de-a doua categorie fiind realizată prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.

Referitor la modalitățile acțiunilor de trafic de ființe umane, instanța a reținut abuzul de poziția de vulnerabilitate a părții vătămate, care este realizată în folosirea de către traficant a situației materiale precare a părții vătămate, ceea ce corespunde în speță.

Inculpata la momentul comiterii infracțiunii, cunoștea despre situația materială grea a familiei părții vătămate, fapt dovedit prin însași declarațiile inculpatei, cât și ale părții vătămate. Din declarațiile lui Stamboliu G. rezultă că ea se afla într-o stare materială grea, nefiind încadrată în câmpul muncii și neavînd nici o sursă de existență, a acceptat plecarea în F. Rusă, însă aflîndu-se acolo nu a fost de acord de a se prostitua.

Potrivit dispoziției art. 165 Cod penal, nu contează dacă victima a dat sau nu consimțămîntul de a fi exploatată sexual, deoarece acordul ei nu a fost dictat de libera alegere, însă de starea ei de vulnerabilitate.

Înșelăciunea constă în inducerea în eroare a părții vătămate, prin tănuirea condițiilor adevărate de muncă în care partea vătămată va fi nevoită să se ocupe în Samara, or, potrivit procesului-verbal de confruntare între Stamboliu G. și Caceanji El. din 09.09.2013, partea vătămată a declarat că a

aflat că va practica prostituția atunci când au ajuns în or. Samara.

Prin urmare, consimțământul victimei nu înlătură răspunderea penală a făptuitorului, această împrejurare nu poate constitui temei pentru recalificarea acțiunilor inculpatei în proxenetism, or, existența consimțământului la exploatarea sexuală nu eliberează inculpata de răspundere penală pentru infracțiunea de trafic de ființe umane, de vreme ce dispoziția normei penale a traficului de ființe umane expres prevede „*cu sau fără consimțământul victimei*”.

Din cele nominalizate mai sus, instanța a conchis că nu poate susține poziția apărării referitor la recalificarea faptei comise de inculpat din prevederile art. 165 alin. (2) lit. d) în cele ale art. 220 alin.(1) Cod penal, or, a fost stabilit că Caceanji El. a săvârșit traficul de ființe umane, realizată prin constrângere în diversele ei forme.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei, persoana celui vinovat, că inculpata are la întreținere un copil minor care are gradul I de dizabilitate, care a fost considerată de către prima instanță ca circumstanță excepțională, stabilindu-i aceeași pedeapsa de 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul Dudulica L. în numele inculpatei, care au solicitat:

- procurorul, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei contestate cu menținerea sentinței. În argumentarea recursului a menționat că instanța de apel greșit a recalificat acțiunile lui Caceanji E. din prevederile art. 165 alin.(2) lit. d) Cod penal în cele ale art. 165 alin. (1) Cod penal, astfel fiind eronat apreciate probele prezentate. Prin urmare, nu s-a dat aprecierea corespunzătoare declarațiilor părții vătămate, a martorilor Zaharia V., Ravlo V., precum și a materialelor cauzei: - procesul-verbal de consemnare a plîngerii verbale a lui Stamboliu G., - procesul-verbal de examinare a informației cu privire la traversarea frontierei de stat de către partea vătămată, inculpata Caceanji E., Samohvalov L. și Nicolăița I., - procesele-verbale de ridicare a pașaportului lui Stamboliu G. și Zaharia V., - procesele-verbale de recunoaștere după fotografie, - procesul-verbal de confruntare

între partea vătămată și învinuita Caceanji E.

Astfel, instanța de apel neîntemeiat a exclus calificativul „*săvârșite de mai multe persoane*”, deoarece, în speță, inculpata nu a comis acțiunile sale de sine stătător, ea a acționat împreună și de comun cu celelalte 2 persoane, adică Samohvalov L. și Nicolăița I., care, au comis acțiunile de „*înlesnire*” a practicării prostituției, ceea ce constituie acțiuni comune pentru infracțiunile prevăzute de art. 220 și 165 Cod penal, fără însă a fi însoțite de metoda „abuz de poziție de vulnerabilitate a victimei”.

În asemenea circumstanțe, acțiunile inculpatei și a complicilor săi urmează a fi încadrate ca infracțiuni comise cu agravanta „*săvârșite de mai multe persoane*”.

- avocatul Dudulica L. în numele inculpatei, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În susținerea recursului a invocat că probele prezentate de acuzare nu demonstrează vinovăția lui Caceanji El. în comiterea infracțiunii incriminate, iar instanța contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală nu a dat apreciere tuturor probelor.

La motivarea soluției instanța nu a ținut cont de argumentele apărării precum că nu s-a demonstrat existența faptului infracțiunii de trafic de ființe umane, precum și celelalte acțiuni care constă în recrutarea, transportarea, adăpostirea persoanei, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.

Totodată, urmează de a fi luat în considerație că la motivarea soluției instanța de apel a pus probele, care de fapt nu au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată, precum și nici nu a fost audiat martorul Stamboliu L., nici cercetat procesul-verbal de audiere în cadrul urmăririi penale.

Instanța eronat a aplicat principiul individualizării pedepsei și anume fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 79 Cod penal, care se efectuează cu reducerea din minimul termenului de închisoare prevăzut cu o treime, însă, reîncadrând acțiunile inculpatei instanța urma să stabilească pedeapsa în aceleași condiții, fapt care a fost neglijat.

La fel, nu s-a luat în considerație că s-a schimbat și categoria de infracțiune, din deosebit de gravă inculpata a fost condamnată pentru o infracțiune gravă. Aceste chestiuni lipsesc în decizia contestată.

Mai mult ca atât, în privința inculpatei sunt prezente un cumul de circumstanțe atenuante ca lipsa unui prejudiciu și pretențiilor părții vătămate, ajutorul necondiționat acordat la revenirea părții vătămate acasă, recunoaștere faptelor și parțial al vinei, lipsa antecedentelor penale, caracteristica pozitivă, prezența la întreținerea și educația inculpatei a unui copil invalid de gradul II cu dizabilități mentale pe care îl crește de una singură.

7. Asupra recursului declarat nu a fost depusă referință.

8. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul procurorului urmează a fi respins, iar cel al avocatului în numele inculpatei urmează a fi admis, din următoarele considerente.

8.1. Referitor la recursul acuzatorului de stat.

Potrivit textului recursului, acuzatorul de stat invocă temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând textul deciziei recurate Colegiul constată că, motivele invocate de recurent nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului nu este de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei Caceanji E. în baza art. 165 alin. (1) Cod penal, considerînd că instanța de fond corect a condamnat-o pentru infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, reieșind din faptul că inculpata a comis infracțiunea împreună cu celelalte două persoane, adică cu Samohvalov L. și Nicolăița I.

Instanța de apel, judecînd apelul avocatului în numele inculpatei Caceanji El., a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a

verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, suplimentar cercetate în instanța de apel, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (1) Cod penal.

Argumentele recurentului, precum că probele administrate au fost apreciate incorect și unilateral, nu au nici un suport legal.

Colegiul penal reține, că instanța de apel, în urma cercetării probelor, corect a exclus din învinuire semnul calificativ „*de mai multe persoane*”, stabilind că Caceanji El. a comis *traficul de ființe umane*, adică recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, reieșind din faptul că în ședința de judecată s-a stabilit că, Samohvalov L. și Nicolăița Ig., care ar fi săvârșit infracțiunea de trafic a părții vătămate Stamboliu G. împreună cu Caceanji El. au fost învinuiți pentru comiterea aceluiași acțiuni, în aceleași circumstanțe, însă acțiunile lor au fost încadrate în baza art. 220 alin. (2) lit c) Cod penal, prin care, în privința lui Samohvalov L. la 25.06.2014 a fost pronunțată sentință de condamnare, iar în privința lui Nicolăița Ig. a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire la 14.12.2014.

Sub acest aspect, instanța a conchis că Samohvalov Leonid și Nicolăița Igor nu au cunoscut despre intențiile infracționale ale inculpatei Caceanji El. privind traficul victimei Stamboliu G., ceea ce dovedește că traficul de ființe umane în privința părții vătămate a fost săvârșit doar de Caceanji El.

Prin sentința Judecătorei Cantemir din 25.06.2014, Samohvalov L. a fost condamnat în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, pentru faptul că el la 03.01.2013, aflându-se în or. Cantemir, acționând de comun acord și împreună cu Nicolăița I. și Caceanji El., însă *necunoscând despre intențiile infracționale a ultimei privind traficul prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate a lui Stamboliu G.*, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției de către Stamboliu G. în or. Samara, Federația Rusă, a organizat transportarea ultimei

cu automobilul de model „Land Rover”, n/î CA 1077 T478 SOU, condus de către Nicolăița I. către or. Samara, unde, ultima fiind transportată împreună cu Caceanji El. și Zaharia V. cu automobilul condus de către Samohvalov L., în stradă pentru practicarea prostituției, a renunțat la practicarea acestei activități, revenind peste câteva zile în R. Moldova.

Prin urmare, concluziile instanței privind excluderea semnului calificativ – „săvârșită de mai multe persoane”, sînt corecte.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurentului privitor la cele invocate precum că instanța de apel a adoptat o decizie ilegală în privința lui Caceanji El.

Asupra celor constatate, instanța de recurs menționează că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, invocată de recurent în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Din textul deciziei rezultă că instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de avocat.

Prin urmare, analizînd materialele cauzei, Colegiul penal nu constată vre-o eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate de către procuror și, potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil.

8.2. Cu referire la recursul avocatului Dudulica Liubomir în numele inculpatei Caceanji Elena.

În recursul declarat de avocatul Dudulica L. în numele inculpatei se invocă temeii prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu sunt întrunite elementele infracțiunii imputate și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Însă, aceste temeii pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit

confirmare la examinarea recursului declarat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept prezente în cauză, iar decizia în această parte corespunde prevederilor art. 414-417 Cod de procedură penală.

Deși avocatul invocă temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului ordinar declarat, se observă că nu se argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei în apel, dar se referă la procedura de apreciere a probelor și la dezacordul său cu aceasta, considerînd că inculpata Caceanji El. a comis infracțiunea prevăzută de art. 220 alin. (1) Cod penal, iar instanța de apel neîntemeiat a reîncadrat acțiunile acesteia de la art. 165 alin. (2) lit. d) în baza art. 165 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel, judecînd apelul avocatului, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, a verificat și cercetat actele cauzei care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a casa sentința contestată cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a reîncadrat acțiunile lui Caceanji El. din prevederile art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal în cele ale art. 165 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța a stabilit că inculpata a comis traficul de ființe umane, corect excluzînd din învinuire semnul calificativ *“săvîrșite de mai multe persoane”*.

Argumentele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal. Toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Concluzia instanței de apel privind vinovăția inculpatei în săvîrșirea *traficului de ființe umane*, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, deoarece în acțiunile lui Caceanji El. sunt prezente elementele laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzute anume de art. 165 alin. (1) Cod penal, care se formează din două categorii de acțiuni de sine stătătoare legate între ele.

Prima categorie poate avea următoarele varietăți: recrutarea, transportarea, adăpostirea unei persoane.

Acțiunile infracționale din a doua categorie fiind realizate prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.

Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este necesară existența cel puțin a unei varietăți din prima categorie de acțiuni infracționale și cel puțin a uneia din a doua categorie de acțiuni menționate.

Astfel, Caceanji El. a recrutat-o pe Stamboliu G. în scop de exploatare sexuală prin abuz de poziție de vulnerabilitate, sau, în acțiunile acesteia sunt prezente elementele:

- *Recrutarea victimei*, care presupune racolarea, selectarea persoanelor traficate în vederea deplasării către punctul destinat, care este prezent în acțiunile inculpatei în raport cu partea vătămată: Stamboliu G. Prin urmare, acțiunea de recrutare se dovedește prin propunerea de a merge în Federația Rusă și anume procedura plecării, unde victima urma să plece din sat în așa mod ca să nu fie văzute împreună, convorbirile telefonice dintre inculpată și partea vătămată, care a anunțat-o pe Stamboliu G. ca să meargă pe jos pînă în satul vecin, iar Caceanji El. va veni cu automobilul în întâmpinarea ei.

- *Transportarea*, prin care se înțelege deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetrul unui stat sau peste frontieră, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos.

În speță, din declarațiile atât a inculpatei, cât și a părții vătămate s-a constatat că, inculpata întru realizarea intențiilor sale infracționale, a organizat transportarea părții vătămate la locul de destinație, și anume pînă în or. Samara, pentru care partea vătămată nu a achitat cheltuielile de drum, nici cele de întreținere în Federația Rusă.

- *Adăpostirea victimei* care s-a confirmat prin plasarea acesteia într-un apartament din or. Samara, de unde ultima urma să plece spre locul pentru a practica prostituția.

Cît privește modalitățile acțiunilor de trafic de ființe umane, *abuzul de poziția de vulnerabilitate* poate fi condiționată de diferiți factori cum ar fi: izolarea victimei, situația ei economică grea, psihică, afectarea familială sau lipsa de resurse sociale și altele.

Astfel, starea de vulnerabilitate este confirmată prin faptul că inculpata la momentul comiterii infracțiunii cunoștea despre situația materială grea a

familiei părții vătămate, fapt care se dovedește prin declarațiile date de inculpată, cât și din cele ale părții vătămate, potrivit căreia *se afla într-o stare materială foarte grea*, nefiind încadrată în câmpul muncii, neavînd nici o sursă de venit, a acceptat plecarea în Federația Rusă, iar fiind acolo a refuzat de a practica prostituția.

Potrivit dispoziției art. 165 Cod penal, nu contează dacă victima a dat sau nu consimțămîntul de a fi exploatată sexual, deoarece acordul ei nu a fost dictat de libera alegere, dar de starea de vulnerabilitate.

De asemenea, înșelăciunea constă în inducerea în eroare a părții vătămate, prin tăinuirea condițiilor adevărate de muncă în care partea vătămată va fi nevoită să se ocupe în or. Samara, sau, din procesul-verbal de confruntare între Stamboliu G. și Caceanji El., victima a declarat că a aflat că va practica prostituția, atunci cînd au ajuns în or. Samara.

Conținutul probelor menționate mai sus, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanța de apel, confirmă cu certitudine săvîrșirea de către inculpata Caceanji El. a faptelor imputate, care întrunesc elementele infracțiunii de trafic de ființe umane.

În recurs se mai invocă ca temei de anulare a hotărîrii judecătorești și pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală – faptelor săvîrșite li s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu persistă în cauză, deoarece instanța de apel corect a încadrat juridic faptele comise de către Caceanji El., soluție detaliat descrisă în prezenta decizie la pct. 5, dîndu-i o motivare corespunzătoare și argumentată.

8.2.1. La fel, recurentul a invocat temei pentru recurs și art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocînd că la stabilirea pedepsei inculpatei în baza art. 165 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile normei date, precum și a art. 61, 75 Cod penal, nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, fiindu-i menținută pedeapsa aplicată de prima instanță.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în cazul în care *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Instanța de recurs conchide că, motivele invocate de avocat în numele

inculpatei referitor la individualizarea pedepsei, sînt întemeiate.

Reieșind din sensul legislației în vigoare cu privire la aplicarea în practică a principiului individualizării pedepsei penale, la examinarea cauzelor penale în ordine de recurs este necesar de verificat minuțios respectarea de către instanțele ierarhic inferioare a cerințelor legii la aplicarea pedepselor și de a lichida la timp erorile comise.

Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a stabilit starea de fapt și vinovăția inculpatei, însă la individualizarea pedepsei nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 61, 75 alin. (1) Cod penal.

Conform acestor prevederi legale, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și din partea altor persoane. Persoanei recunoscute vinovată de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Prin sentința Judecătorei Cantemir din 13 august 2014, Caceanji El. a fost condamnată în baza art. 165 alin.(2) lit. d), cu aplicarea art. 79 Cod penal la 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Colegiul penal al Curții de Apel Cahul, prin decizia sa, din 31 martie 2015, a admis apelul avocatului în numele inculpatei, casînd sentința contestată și pronunțînd o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Caceanji El. a fost condamnată în baza art. 165 alin.(1), cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Potrivit art.79 Cod penal, ținând seama de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportamentul lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Însă, instanța de recurs constată că, instanța de apel, casând sentința și pronunțând o nouă hotărâre, de condamnare a inculpatei, în partea stabilirii măsurii de pedeapsă a menținut termenul pedepsei închisorii de 4 ani 8 luni închisoare, care a fost stabilit de către instanța de fond, fără a ține seama că a calificat acțiunile lui Caceanji El. în baza art. 165 alin. (1) Cod penal, care conform art. 16 Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii, prevedea închisoare de la 5 la 12 ani, considerându-se o infracțiune gravă.

Mai mult ca atât, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a stabilit în privința inculpatei tipul de penitenciar – de tip semiînchis, care, conform art. 72 alin. (3) Cod penal, în cazul comiterii infracțiunilor ușoare, mai puțin grave și grave, persoana vinovată urmează să execute pedeapsa în asemenea penitenciare.

Cu toate că, în speță sunt prezente un cumul de circumstanțe atenuante, precum și excepționale, lipsa celor agravante, instanța de apel în privința lui Caceanji El. a stabilit o pedeapsă neechitabilă în raport cu fapta comisă, cu gravitatea și motivele acesteia, precum și cu circumstanțele cauzei, care caracterizează persoana vinovată, și, din acest punct de vedere, concluzia instanței de apel privind individualizarea pedepsei este greșită.

Astfel, în această parte instanța de apel a comis o eroare de drept care este temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, temei conform căruia soluția instanței de apel în ce privește stabilirea pedepsei inculpatei urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

La stabilirea pedepsei, Colegiul penal, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 79 Cod penal, ține seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele atenuante și excepționale, lipsa celor agravante, de persoana vinovată, care anterior nu a

fost judecată, caracterizându-se pozitiv, de faptul că are la educație și întreținere un copil invalid de gradul II cu dizabilități, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei, consideră că reeducarea și corijarea acesteia este posibilă doar cu izolarea ei de societate, cu numirea pedepsei sub limita minima a sancțiunii art. 165 alin. (1) Cod penal, care va contribui la restabilirea echității sociale, corectarea acesteia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatei, cât și din partea altor persoane.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, urmează să caseze parțial hotărârea instanței de apel, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată, prin admiterea recursului ordinar declarat de avocatul Dudulica L. în numele inculpatei Caceanji El., cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, iar cel al acuzatorului de stat, a fi respins, ca inadmisibil.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Sîrbu Valeriu.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatei Caceanji Elena în cauza penală în privința lui Caceanji Elena, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 31 martie 2015, în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre după cum urmează.

Caceanji Elena Mihail se consideră condamnată în baza art. 165 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea art. 79 Cod penal – 3 ani și 8 luni închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

Termenul de executare a pedepsei lui Caceanji Elena urmează a fi calculat din momentul reținerii acesteia cu deducerea perioadei aflării sub arest preventiv de la 13.08.2013 pînă la 16.08.2013.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărîrii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 26 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Nadejda Toma

Petru Moraru